

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆ 6 หมวดวิชานั้นมีค่าอยู่ระหว่าง .69 ถึง .88 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์นี้ใกล้เคียงกับผลสรุปของโอเคลที่กล่าวไว้ว่า "โดยปกติแล้วค่าความเที่ยงของการให้คะแนนจะมีค่าระหว่าง .70 ถึง .90 " และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆ แล้วพบว่า

1.1 ค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาภาษาไทย และหมวดวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าหมวดวิชาการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากผลข้อนี้ได้ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า ค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆ 6 หมวดวิชานั้นจะไม่แตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมาตรฐานการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาการศึกษานั้นแตกต่างและไม่สอดคล้องกับหมวดวิชาภาษาไทยและหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชาที่มีต่อนักศึกษาชายและที่มีต่อนักศึกษาหญิงนั้นไม่แตกต่างกัน ผลข้อนี้จึงสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า ค่าความเที่ยงของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชาที่มีต่อนักศึกษาชายและที่มีต่อนักศึกษาหญิงนั้นจะไม่แตกต่างกัน

2. ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละวิชา ภายในหมวดวิชาต่างๆมีค่าอยู่ระหว่าง .24 ถึง .81 และค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ยของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆ 6 หมวดวิชานั้นมีค่าอยู่ระหว่าง .45 ถึง .73 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์ที่ได้สรุปว่าเป็นค่าอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากว่า การ์เรตต์ (Garrett) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า "การที่จะใช้ตัวทำนายเพื่อทำนาย

สัมฤทธิ์ผลของผู้หนึ่งผู้ใดได้ไ้ค่าความตรงอย่างสูงนั้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวทำนายกับตัวเกณฑ์ควรมีค่าประมาณ .90 ¹ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆ แล้วพบว่า

2.1 ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในวิชาต่างๆ ภายในหมวดวิชาเดียวกันที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 2 สูงกว่าวิชาภาษาอังกฤษ 5 วิชาคณิตศาสตร์ 4 ต่ำกว่าวิชาคณิตศาสตร์อื่นๆ วิชาวิทยาศาสตร์ 1 สูงกว่าวิชาวิทยาศาสตร์ 3 และวิชาการศึกษา 3 สูงกว่าวิชาการศึกษา 5 ผลข้อนี้ไปปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4, 5, 6 และ 8 ที่ว่า ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละวิชา ภายในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาการศึกษาลำดับนั้น จะไม่แตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมาตรฐานการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในวิชาเหล่านี้แตกต่างและไม่สอดคล้องกัน

2.2 ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ ในวิชาภาษาอังกฤษ 5 วิชาวิทยาศาสตร์ 5 และวิชาสังคมศึกษา 7 ที่มีคือนักศึกษาชายมีค่าต่ำกว่าที่มีคือนักศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลข้อนี้ไปปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9 ที่ว่าค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละวิชาที่มีคือนักศึกษาชายและที่มีคือนักศึกษาหญิงนั้นจะไม่แตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากมาตรฐานการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในวิชาทั้ง 3 ที่มีคือนักศึกษาชายนั้นแตกต่างและไม่สอดคล้องกับที่มีคือนักศึกษาหญิง

2.3 ค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ย ของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ ในหมวดวิชาภาษาไทยและหมวดวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าหมวดวิชาการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลข้อนี้ไปปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 10 ที่ว่า ค่าความตรงเชิง

¹ Henry E. Garrett, op.cit., p.356

พยากรณ์เฉลี่ยของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆ 6 หมวดวิชานั้น จะไม่แตกต่างกัน

2.4 ค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ยของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชา ที่มีคือนักศึกษาชายและที่มีคือนักศึกษาหญิงนั้นไม่แตกต่างกัน ผลข้อนี้จึงสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 11 ที่ว่า ค่าความตรงเชิงพยากรณ์เฉลี่ยของการให้อันดับคะแนนของอาจารย์ในแต่ละหมวดวิชาที่มีคือนักศึกษาชายและที่มีคือนักศึกษาหญิงนั้น จะไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย